

SZÉCSI MARGIT

MOTTÓ

*Ember-énekű ember
ki e napokban zengi:
megáld mennyből az angyal
elád földön a senki*

Mi a nép?

Mi a nép? Eredője van-e?
Maga-magáról fogalma van-e?

Övé lesz-e az édeni alma?
Lakodalma-e forradalma?

Alázattá hogy lesz a szilaj vágy?
remek ősemberből a jobbágy?

Vívódva az ábránd hóhéraival
mit akar? tér neki e csont-ravatal?

Vétke-e hogy vállán a zsarnok?
Mikor veri arcul a sorsot?

S ha lövet rá a rémuralom:
nép-e aki rátüzel? vagy hatalom?

Mi a nép? Akarata van-e?
Erejéről fogalma van-e?

S ha beindul ősz csudamalma:
kinek örül a föld sokadalma?

SZÉCSI MARGIT

MOTTÓ

*Ember-énekű ember
ki e napokban zengi:
megáld mennyből az angyal
elád földön a senki*

A vizek felett

A vizek felett kiált a szélkiáltó
Kié Kié
Lecsap a megbűvölt halakra
parti sópiramisokra
s a lepárlott só szerteragyogja
az elzuhanó végzetet

S úgy tetszik: minden felett
ez a kiáltás lebeg
hogy már születésem előtt
tulajdonjogom ledőlt
Kié Kié
a földé, a sóé, a tengereké

A tenger a tartós palackoké
A partvonal a pénzes pasasoké
Övék a hé, a ká meg a pé
Az ifju a pénzé, az alkoholé
Az arcvonal az orcátlanoké
Kié Kié
A piramis akié azé

A föld, a só, a tengerek
fehéren felrémlenek
eltűnnek hallgatagon
lényemet én is elhagyom
Ki mondja meg
kié volt a pisztoly meg a heg
a te világos kézfogásod
s a forradalmak sóhaja
isten veled